

DUCH CLARAMUNT, LA PROVOCACIÓ D'UN JOIER

Davant el panorama cultural contemporani és difícil delimitar les activitats corresponents al disseny d'objectes i la creació artística. En aquest horitzó poc definit i com un reclam a la potenciació dels sentits i les emocions, la línia de treball dels joiers Duch Claramunt és un punt de referència irrevocable. Innovació, construcció i revisió constant de la manera d'entendre la joia és la seva premissa. En un camí paral·lel hi conviu una filosofia de transgressió de la manera convencional d'entendre aquesta art decorativa i una alternativa molt personal. Aquest recorregut és producte de la trobada entre l'arquitectura i la joieria iniciada pels arquitectes Sè Duch i Xavier Claramunt el 1990, i que a hores d'ara integra un equip de 20 persones.

Aquesta innovadora relació entre joia i individu ha aconseguit diversos premis nacionals i internacionals en el món de la joieria, com ara el 1r Premi Internacional Barnajóia, amb "La bola de Viatge", o els concursos nacionals de Joieria Bagués dels

Joies lúdiques

"És l'usuari qui intervé en la peça, la pot manipular fins que deixa de ser única per transformar-se en moltes peces distintes fent-la diferent i pròpia", assenyalava el joier. Així, en les primeres col·leccions del grup l'objectiu va ser preparar una ornamentació interactiva, com les petites gotes de plata de diferents mides i formes, anomenades "Punts", llestes per a agafar-se a la roba amb infinitat de combinacions, o el disseny "Pinça", pensat per a incorporar petits elements a sobre d'unes espirals d'or o de plata.

Respecte a les darreres col·leccions presentades, el grup ha introduït un nou sistema que genera eines, més que peces, oferint la possibilitat de crear a través d'elles múltiples dissenys. "Teló" és un exemple de l'observació i transposició de les qualitats pròpies d'una tela, l'arruga i el seu caient.

Una altra mostra que aplica un mètode exclusivament artesanal als nous mètodes tecnològics de la joieria és la col·lecció "Puntes", inspirada en les puntes de coixí però elaborada amb fils de plata i or. El resultat és una malla amb els entrellats i densitats pròpies de les puntes i les qualitats del metall. Incorporant una malla articulada permet un moviment a la joia, com les peces "Punta articulada", que ofereixen diferents plects que defineixen tant el volum com la forma final.

Aquesta cerca de "la joieria dinàmica" els ha portat a incorporar a la joieria i els materials nobles, com l'or o la plata, els materials industrials, com el plàstic i teixits metàl·lics, o elements orgànics com la fusta o l'espart. Fruit d'aquest treball són les peces híbrides, "que ens permeten explicar coses noves

amb un criteri propi i ben definit, i que amplia el concepte de la joieria a un nou horitzó", explica Claramunt.

La peça "Flors", constituïda per una sèrie de roses que evocuen vertaderes pedres precioses, i que apareix simplement nuada a una rústica corda d'espart amb tanca de plata, n'és un exemple.

Nou concepte de pack

La investigació constant de la manera d'entendre la joieria també s'aplica al concepte de pack. Aquest deixa de ser considerat com un simple embolcall absolutament deslligat de la peça, i passa a formar-hi part per a potenciar el moment en què l'usuari rep, busca i troba la joia. "Els embolcalls deixen de ser la capsa de sempre i són generats segons un sistema que proposa formes i materials nous", indica Xavier Claramunt.

anys 1990 i 1992, amb l'arracada "Redundant" i "Teló", a més del trofeu LAUS de l'any 1998 per la seva nova línia de *packaging*. Per a Xavier Claramunt, *"tot posseeix unes qualitats pròpies que un cop revisades permeten convertir-se en ornamentació, i aquest és el nou sentit de la joieria: trencar amb la tradicional definició de la joia com a objecte decoratiu, i entendre-ho com un artefacte poc funcional que llueix un individu sobre el seu propi cos i que l'identifica personalment"*.

El TermPack 2000 n'és un exemple, l'usuari rep un pack pesat, en el qual a dins hi ha la peça en una butxaca de massa aquosa que transforma visualment la forma de la joia, la qual sembla surar dins la gelatina i que es pot entregar freda o calenta. L'usuari se sent atret sobretot per l'embolcall, cosa amb la qual s'aconsegueix revalorar el concepte de pack, que deixa de ser un objecte sense significat que convergeix en un divertiment el fet de regalar una joia. Una nova provocació i un nou camí per a estimular els sentits.

Text: Violant Sadurn